HERBERTUS CLARAEVALLENSIS. LIBER MIRACULORUM S. IOHANNIS BAPTISTAE
u. a. Stams, 13. Jh. (T. I 13. Jh. und T. II um 1300) Seite 35r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31304
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

do formam bonorum operum semper exhibuit. et magne satanas specimen
immutationis suus uidem demonstrauit. Vnus et alius strenuitatis non
et ab ipso abbe. in magna reuentia habebatur. et diligebatur miro
caritatis affectu. Erat in possessione monasterii quidam locus quem ma
gis solitarius magisque cetris religionis accomodus. Ad hunc cum
paucis fratribus annuente abbe se contulit. in cellula angusta reclusus
annis plurimis hitauit. ut et carnem continua semper affligeret. et deuotio
ri contemplatione sua infirmioribus fratribus molestiam non inferret.
Itaque ieiunis et orationibus dies noctesque ingemiscens. non in carnis edu
lium. et lauciores epulas quibus mitium fres exercitia monasterii con
suetudine utebantur funditus recusabat. uinum et cibo quadragesima
li. et ipsi aque potu semper abstinens. parcissimo victu corpus debile
sustentabat. Hanc autem continentie austeritatem non sine magna difficul
tate optinuit. Et per longum inedie certamen. per inenarrabiles gemi
tus et singultus. cooperante gratia dei tandem genuinas uentris et gule
illecebras. cum ceteris uitiis a pectoris sedibus exturbauit. Quadam itaque
die cum uenisset adeum salutandum quidam de senioribus monasterii.
precepit ei carnium refectione apponi. eo quod debilis et longo iuuene
fatigatus esse uidebatur. At ille respondit se nullo modo comedere
carnes. nisi ipse qui ministrari iusserat secum reficeret. Huius itaque
familiari amore et persuasione coactus. atque ipsi obsonii quantula
cumque auiditate illectus ut comederet acquieuit. Finito itaque
prandio. hospes ualeficat et abiit. Quo recedente. frater ille ad se